

"Cum historia pro securitate!"

**SZEMERE BERTALAN
MAGYAR RENDVÉDELEM-TÖRTÉNETI
TUDOMÁNYOS TÁRSASÁG**

☒ : H-2095 Pilisszántó, Boldog Özséb utca 26.

☎ : (+36/06-26) 337-975 ; 📞 : (+06/06-70) 326-1151)

@ : paradi.jozsef@gmail.com ; Web: <http://www.szbmrtt.atw.hu>

A körlevelek megtalálhatók a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság honlapján

Tárgy: *etika-konferencia*

KÖRLEVÉL
(2024-523)

Tisztelt Tagtársak, Kedves Szimpatizánsok!

Gondolatok

egy konferenciának titulált sajátos programú rendezvény kapcsán

A 2023. XI. 08.-án szerdán a Nemzeti Közszerzői Egyetem épületegyüttesében „Az embertelenség útján – rendvédelem és közigazgatás a II. Világháború időszakában” címmel megtartásra került 5. rendészettörténeti konferencia programja 2023. november 2.-án került hozzánk. Meglepő volt, hogy a rendezvény előtt hozzávetőlegesen egy héttel korábban jutott a tudomásunkra az időpont, bár ez valószínűleg annak tudható be, hogy másodkézből kaptuk meg a programot.

A program olvasásakor vegyes érzelmek keletkeztek bennünk. Megítélésünk szerint már a cím is preconcepciót sugall. Nevezetesen azt be is kellene bizonyítani, hogy a II. Világháború időszakában a magyar közigazgatás és rendvédelem az embertelenség útján járt volna. Emlékezetünk szerint keletkeztek ugyan már kísérletek arra vonatkozóan, hogy a magyar állam vizsgált időszakban megvalósított tevékenységét valamilyen diktatúráként értékeljék. Tudásunk szerint azonban e kísérletek nem arattak osztatlan sikert a szakterület művelői körében. A cím tehát arról árulkodik, hogy a Nemzeti Közszerzői Egyetem Rendészettudományi Karának Rendészettörténelmi- és Történeti Tanszéke – mint a rendezvény szervezője – a jelzett hipotézis követője. Ezt azért tartjuk furcsának, mert azt tapasztaltuk, hogy a magyar állam vizsgált időszakokra eső történetét elítélően értékelők döntő többsége az úgynevezett neoliberális szellemiségű értelmiségi körökhöz tartozik. Eddig abban a tudatban éltünk, hogy a Nemzeti Közszerzői Egyetemnek – mint nemzeti intézménynek – az egyik célja a hallgatók számára a nemzeti- és hivatási öntudatuk ismeretanyaga elsajátításának a biztosítása. Ezzel pedig nem tartjuk összeegyeztethetőnek a vizsgált időszak neoliberális értékelésével harmonizáló tartalmú rendezvény szervezését.

A címben alkalmazott terminológiát is aggályosnak tekintjük. Több évtizedes meddő vita keletkezett ugyan arról, hogy a rendvédelem és a rendészet azo-

nosak-e vagy sem. A rendvédelem terminológiát létrehozók és alkalmazók azonban sohasem ismerték el, hogy ez a terminus technikus helytelen volna. Ellenkezőleg, az vált nyilvánvalóvá, hogy a rendészetbe a rendvédelem kifejezést beolvasztani kívánók igyekezete mögött az úgynevezett „éjjeliőr állam” megvalósítására törekvés bújk meg. Az „éjjeliőr állam” gondolata az ideológiai szférában ugyan a XIX-XX. században terjedt el, a gyakorlatban azonban ellentétes tendencia valósult meg. Elég, ha csupán arra gondolunk, hogy a XIX. század a csendőrség diadalszázada volt, amikor Európa valamennyi országában bevezették – a francia minta alapján – a nemzeti csendőrtestületeket, a központi államhatalom közvetlen alárendeltségébe tartozó katonailag szervezett fegyveres őrtestületeként.

Egyértelműen tapasztalható ugyan azon igyekezet, hogy az állam fegyveres őrtestületeinek a témakörét beolvasszák a polgári hatóságok tevékenységi körébe. Ezt a kísérletet azonban nem koronázta siker. A rendészetet napjainkban is – a szakterület története művelőinek a többsége – a civil közigazgatás részének tekintik, mint például az egészségügyi rendészetet, az épületrendészetet stb. A rend fegyveres fenntartásának a történetét pedig rendvédelem-történet terminológiával jelölik annak ellenére, hogy a neoliberais szellemi körök mindent megtesznek a két tartalom összemosása érdekében.

Az előadók és a témák válogatását eklektikusnak tartjuk.

Már a fővédnök, védnök, megnyitó és bevezető tekintetében is csupa olyan személy szerepel a programban, akiknek nincsen a konferencia témájában munkássága. A bevezetőelőadást és a záró gondolatokat figyelmen kívül hagyva, 16 előadó szerepelt a programban. A 16 előadó közül nyolcan rendelkeztek tudományos fokozattal. A nyolc fő közül pedig három előadó védte meg disszertációját, illetve oktatói habilitációját a vizsgált időszakhoz kapcsolódó rendvédelem-történeti témakörrel.

- Androvicz Gábor 2023.-ban védte PhD. disszertációját a Magyar Királyi Rendőrség budapesti főkapitányságának a témakörében;
- Vedő Attila 2021.-ben védte meg PhD. disszertációját a Magyar Királyi Csendőrség témakörében;
- Kovács Tamás 2023.-ban habilitált a II. Világháború időszakában megvalósult toloncozás témájával.

A fennmaradó öt fő közül négy fő – Barth Ákos, Fórizs Sándor, Deák József, Tarján G. Gábor – disszertációjának témája ugyan nem kapcsolódik közvetlenül a konferencia témaköréhez, azonban ezen előadók többsége kétségkívül rendelkezik a konferencia témájához kapcsolódó kisebb-nagyobb releváns munkássággal is. Prantner Zoltán bemutatásra szánt témájának – a holokauszt transzgenerációs emlékezete az arab világban – azonban nem sok köze lehetett a rendezvény címéhez.

Eklektikusnak bizonyult a bemutatásra szánt előadások témáinak jelentős része. Itt szinte minden megtalálható volt, amit valamilyen nyakatekert módon összefüggésbe lehetett hozni a konferencia amúgy is tág határok között értelmezett tartalmával. A nyilas rendteremtés művészeti ábrázolásával kezdődően, a szovjet titkosszolgálat és műveleteik a II. Világháborúban témán keresztül, egészen a Hitler az arabok szemszögéből című témával bezárólag.

Megítélésem szerint ez a tématurmix egyrészt méltatlan a magyar nemzeti rendvédelem történetéhez, másrészt a házigazda intézmény a Nemzeti Közszolgálati Egyetem tudományos reputációjához, a magyar nemzet tudományos életében betöltött szerepéhez. A programban foglaltak arra a neoliberais szemléletre emlékeztettek, amely – a múltat végképp eltörölni szemléletből fakadóan – a történelemtudományt ugyan haszontalannak tekinti, ám kiváló szintérnek tartja arra, hogy csúsztatások és hamisítások árán ugyan, de terjessze és bizonyítsa a tévhiteit.

A programot olvasva úgy éreztük magunkat mintha nem a magyar nemzet egyik intézményének a rendezvény tervezetét tanulmányoznánk, hanem – a történelmi valóságot deformálni kívánó – prekonceptió által vezérelt társadalmi szervezet rendezvénytervezetével ismerkednénk.

A benyomásaink következtében eltekintettünk a rendezvény látogatásától, mert úgy értékeltük, hogy az

- nem az objektív történelemszemléleten nyugvó igazsággal kíván foglalkozni, hanem egy prekonceptió alátámasztását kívánja szolgálni;
- egyes összetételű előadók eklektikus témaköreinek interpretálásával fogják kitölteni a rendezvény idejét;
- a szakterület avatott művelői helyett az érintett tárca és az egyetem reprezentatív beosztásait betöltők juthattak szóhoz, olyan előadók körében, akiknek a többsége nem tartozik a szakterület elismert művelői közé.

Az volt a benyomásunk, hogy ez a rendezvény a tudományosság látszatát kelti ugyan, azonban az előadások többségében olyan címekkel találkoztunk, amik – azon túl, hogy rendkívül vegyes tartalommal rendelkeztek – más kutatók által már többször feldolgozott témák felmelegítését jelentették.

Az előadók egy részének munkásságát ismerve úgy láttuk, hogy a programba olyan személyek is bekerültek, akik publikációik során, hivatkozásaikban szisztematikusan elfelejtik feltüntetni az érintett szakterületet korábban művelők kutatási eredményeit tartalmazó feldolgozásokat. Ezzel szemben viszont előszere-ttel hivatkoznak az ismertségi körükbe tartozó olyan személyek írásaira, amelyek tartalma köszönőviszonyban sincs az írásművük témájával.

Összességében úgy döntöttünk, hogy ezen a rendezvényen nem kívánunk részt venni.

Pilisszántó, 2024. IV. 02.

Tagtársi üdvözléssel:

Dr. PARÁDI József CsC.
a társaság elnöke